

Katarina slänger sig in genom dörrarna
Jocke, Nisse och krister sitter redan där inne
T_BANERESAN; från T-centralen - Rådhuset - Fridhemsplan -
Röst i vagnen " Västra Skogen..."
typisk t - banestation
lång rulltrappa
i vänthallen vinglar ett fyllo omkring
de går ut

De kliver rakt ut i en lummig, grön skog beskriv en fantastisk
skog.

De hör bara fågelsång - här kan de få spela en stund
Ett kvinnoskrik

SLAGSMÅLET: Fyra män, varav en redan ligger har tydligen
överfallit en kvinna till häst: Det står en kille
bredvid henne och försvarar.

Krister bör ge sig in i slagsmålet med liv och lust

+++++

SYSKONEN URSULA OCH CLARENCE TUDOR

URSULA är smal och bräcklig. mycket långt svart hår samlat
till en fläta som hänger ned på ryggen. Finmejslat
ansikte, hon är c:a 140 cm lång.

CLARENCE är c:a 160, muskulös och har samma rena drag som
system. Axellångt svart hår, beväpnad med ett svärd

Deras kläder kan beskrivas enligt dräktinfor.

De är Earlen av pembrokes enda barn, Han heter Jasper Tudor.
+++++

Clarence säger b något som ingen förstår

Katarina snappar plötsligt några ord (Hon har läst medeltida
egenlska i 3 år)

Hon bör försöka prata med dem

De börjar stapplande tala med varandra

Om Katarina frågar får hon veta att de befinner sig på Pembrokes ägor, att Earlen av pembroke är deras far, att året är 1485.

Clarence bjuder in dem till slottet.

+++++

PEMBROKE CASTLE

Se handout. (1)

Beskriv det

+++++

EARLEN AV PEMBROKE

Jasper Tudor

En reslig, imponerande man.

Gråsprängt axellångt hår,

en man av stor betydelse, det märks på hans sätt

Jasper var bror till Edmund Tudor och ättling till Henrik V och halvbror till Henrik IV.

Han tackar partyt för deras raska dåd

+++++

Han inbjuder dem att stanna på slottet som hans gäster

han tänker hålla en mindre bankett på kvällen för några speciellt inbjudna.

Clarence berättar om Kristers märkliga stridskonst

Earlen vill se prov senare

De tilldelas rum

Katarina får ett rum två dörrar bort från killarna.

Ett litet trevligt rum, en säng några kistor, en stol.

Fönstret är öppet ut mot borggården

(2)

OM hon tittar ut kommer hon se en ryttare som spränger in på slottet. han kastar sig av hästen och rusar in i slottet

Killarna delar ett rum som ser ut som Katarinas, fast med en större säng. Två tjänare gäller just på att bära in en säng till

+++++

Nu har partyt tid att ströva omkring i slottet. Katarina kan bli inbjuden till damernas rum där det sitter fem äldre kvinnor och syr, läser etc. Här kan hon snappa upp skvaller.

De bör har listat ut att Katarina har böcker och anteckningar om den här tiden. I så fall vet de att de befinner sig i slutskedet av "Rosornas krig". De kan också lista ut att det är bara 2 månader kvar till slaget vid Bosworth där Rickard III kommer att dödas av Henrik Tudor, den framtida Henrik VII. Damerna i rummet är hustrur till några av de mer viktiga personerna runt huset Lancaster.

Killarna kan också driva omkring de får däremot inte reda på något, de kan inte språket.

Spelledaren bör tänka på att Katarina är den enda som kan göra förstådd. Joakim är frustrerad över att han inte kan prata, han kan låna Katarinas "English medeival Grammar" och börja plugga.

+++++

BANKETTEN PÅ KVÄLLEN

En typisk SCA-tillställning går att ha i minnet. Beskriv doft, vaxljus, färger. Damernas dräkter, de imponerande herrarna, de dyrbara bågarna och talltikarna. OBS!! Det vin och öl som serveras är BEDRÖVLIGT svagt enligt våra mått. Kom ihåg att partyt har sprit med sig, speciellt Krister.

Har finns chans att han bjuder de mer distingerade gästerna på svenskt hemkört, isåfall bril de BERUSADE!!!

Det förekommer dans, sång, spel, en gycklare av något slag springer omkring.

EARLEN presenterar partyt för några förnåma gäster:

Edmund Beaufort
Edmund, Earl av Richmond
Charles Wyndham, Hertig av Somerset
Owen Neville
Edward Hampstead, Earl av Rutland

Jasper vinkar fram Katarina och talar om för henne att han vill att Krister slåss mot hans bäste soldat.

SOLDAT Ryan Wood kliver fram, en kraftig man,
ser farlig ut

Krister slåss med sin ninjutsu och dunkar mannen i gilvet rätt så ordentligt.

MATEN är.....ja, smaklös, de upptäcker varför det står kryddor på bordet. det serveras en kötträtt, en risrätt, lite frukt och nötter, bröd ost.

Under bankettens gång känner sig Katarina plötsligt iakttagen. Ganska långt ner sitter en man i 25-30 årsåldern och stirrar på henne.

Hon kan fråga Ursula eller Clarence vem det är

JOHN TAWESBURY, HERTIG AV YORK, en av familjen Neville
Han är c:a 180 lång (Han anses vara en jätte!) han blev hertig för två år sedan då hans far dog. Han lever ensam.
Detta är den första riktigt snygga karl som Katarina sett. han svart, kort hår, mörkblå ögon, och (detta noterar hon) vita och friska tänder.

När han märker att hon tittar tillbaka ser han åt ett annat håll.

Om de nu söp till duktig på festen så mår de lite skiftande på morgonen.

Katarina vaknar av ett rent ut sagt, jäkla oväsen.
Om hon tittar ut, är borggården full av soldater. Hela fältet utanför slottet är packat av tält paviljongen, män, hästar etc.

Hon kan nu springa iväg till killarna

de bör gå ned på gården eller in till Jasper Tudors stora sal

Om de haffar någon och frågar vad som är på gång, kommer denna person att upplysa dem om att Henry Tudor kom till slottet på natten. Han har en armé med sig på 3 - 4000 man, tror den här personen.

I Jaspers sal står många män samlade, en del verkar ha ridit långt, de är dammiga och trötta.

Bredvid Jasper står en man som verkar viktig.

HENRY TUDOR (Handout 3)

Ett slugt intelligent ansikte
Han har enkla rätt smutsiga kläder.
Han utstrålar lugn och beslutsamhet.

Jasper vinkar fram partyt och presenterar dem
Henry pekar på Krister: Vi har fått bud om ert formidabla sätt att gå i tvekamp. Därför önskar vi att anställa er. Här! (Han slänger åt Krister en børs) Köp er vapen, hästar och se till att få tag på anständiga kläder. Vi rider vidare vid middagstid, då skall ni finnas bakom mig, som min livvakt!

Han vänder sig om och börjar tala med någon annan.

+++++

Nu kan Krister och de andra ge sig till byn och försöka hitta de han behöver. Det finns en smed, en skräddare och ett stall.

Om Krister vill köpa vapen, de andra också, så har smeden några svaärd, en ringbrynja för en ryttare, lite dolkar, en tung och otymplig hjälm.

Skräddaren har lite tunikor, några skjortor, 2 par hosor, en röd tabard

Hästhandlaren har 6 hästar av god kvalitet, lite magra men de verkar annars friska. Sadlarna är höga.
OBS! Den enda som kan rida är Katarina, de andra kan INGENTING om hästar. Här finn utrymme för situationskomik. Tex när de skall betsla hästarna!

+++++

När de kommer tillbaka till slottet har förtrupperna redan gett sig av.

Om de tänker ta med sig tjänare erbjuder Ursula dem två st:
Elizabeth, en kvick dam i 18-20 års åldern. Mullig och kurvig!
Poke, en manlig tjänare

Dessa två kan utformas hur som helst.

MARSCHEN MOT BOSWORTH

Handout 4

Armeén går mycket snabbt, det märks att man marscherar med ett mål

Det tar c:a 1 månad att ta sig från Pembroke till Bosworth.

Här kan speltiden skyndas på eller dras ut. De lever ju fältliv med allt vad det innebär av fälthoror, trosspojkar och dessa legosoldater, både tyskar och fransmän. Krister som finns vid Henrys sida kan bara komma till sina vänner på kvällarna.

Man rider och rider....slår läger på kvällarna och fortsätter tidigt på morgnarna.

(HANDOUT 5)

NÅGRA NPC:s att ta in vid behov.

Carolyn Hammond: c.a 25 år och dam av det tvivelaktiga slaget. Sliten, men med distans och en drastisk humor. Hon kan inte skriva och läsa. Rödhårig, några tänder har försvunnit.

Ryan: trosspojke. Tjuvaktig, snabb och intelligent. Liten och mager.

Aloys och Sian: Legosoldater, superbröder, bråkstakar.

Kapten MacArdan: skotte, c:a 30 år och fältskär. Han har sett det mesta han har förlorat tron på världen, en misantrop.

John Tawesbury uppvaktar Katarina hela tiden, lite blygt och försagt, men ihållande.

Armeén slår läger på kvällen den 21 augusti
Det ligger spänning i luften

Morgonen den 22/8 är Krister med om pårustning
De andra vaknar till stridssignaler

(HANDOUT 6)

Det finns en höjd i närheten om någon kommer på att de kan gå dit och tilla.

Detta är vad de kommer att se: två härar på var sin sida om ett stort fält där det även finns träskmarker.

Härarna går ihop i olika grupperingar, det blir ett myller, Det tar några timmar sedan stannar allt av och folk verkar börja fly åt olika håll.

Detta är Krister med om: Han rider bakom Henry och standardbäraren Han märker inte så mycket av slaget, det är mest förvirring.

Plötsligt sticker Henry iväg, följd av några andra riddare. När De hoppar av hästarna i träsket, ser Krister att de jagar någon. De omringar denne och någon, Krister kan inte avgöra vem, höjer sitt svärd. Plötsligt kommer en hjälm flygande och faller ned framför Krister. det sitter en hjälmkrona i guld på den.

Om han tar upp den och bryter loss kornan kommer en äldre man fram till honom, tar kronan och sätter den runt Henrys hjälm.

Alla faller ned på knä och någon ropar " The king is dead! Long
live Henry VII!!"

+++++

Henry fortsätter efter slaget till ett av de mindre slotten,
Partyt ingår i hans följe.

Alla inkvarteras i ett litet vackert slott. Här skall man vänta
i några dagar innan man fortsätter till London för en riktig
kröning.

Dagen efter slaget arrangerar Henry ett jaktparti au Palisance,
dvs man går i parken runt slottet och förlustar sig.

John kommer till Katarinas rum på kvällen innan jakten.
Han friar och ber henne svara honom dagen efter.

Frieriet är lite taffligt framfört, han är lite blyg den gode
John, blyg men KÄR som en klockarkatt! Han gör något så ofantligt
framfusigt som att han kysser Katarina Passionerat innan han
springer sin väg!

+++++

På morgonen samlas alla i parken, man strövar omkring, dricker
vin och konverserar. Några av herrarna skjuter prick på fasaner.

Katarina är ännu lite omtumlad och går för sig själv.

Hur de nu är rör sig och går så händer detta:

Alla kommer fram samtidigt, från olika håll, till en liten
sänka i skogen. Där står det en man iklädd kåpa,han vinkar ned
dem.

Han säger: " Ni skall inte vara här! Det är mitt fel att ni kom
in i ett tidsglapp och hamnade här. Ni kan nu åter-
vända till er egen tid....eller stanna kvar om ni
vill.....

Nu får de välja som de vill

KATARINA

Gifte sig med sin älskade Sir John Tawesbury 1488. Eftersom han var av ätten Neville bosatte sig paret i York, Johns hemtrakter.

Med sig i boet hade Katarina Edward och Richard, och de fick snart sällskap av de barn som föddes inom äktenskapet.

Katarina kunde på sin ålders höst se hela sin jättelika familj omkring sig. 16 barn fostrade de, alla blev bra bortgifta, några valde kyrkans bana, men även den ändrades när Henrik skilde sig från både Anne Boleyn och katolska kyrkan. En av sönerna försvann till Rom där han blev kardinal så småningom. Katarina lämnade nästan aldrig sitt hem, det var endast till julanorna som hon reste ned till Oxford och till Joakims hem. De envisades med att fira svensk jul, mycket mystiskt för den objudna gäst som dök upp.

UTGÅR OM
JOAKIM
ÅTERVÄNDER

(Om Joakim återvände hem, faller julfirandet bort.)

Katarinas hem blomstrade, allt hon rörde vid verkade växa mer, vara friskare och mer långlivat. Naturligtvis tillämpade hon de kunskaper hon hade i gödning, växtodling, näringslära.

Ett tag gick det lite obehagliga rykten att hon var en trollkunnig person, speciellt då hennes tunga råkat löpa iväg och hon hade förutsett att Elisabet skulle bli Drottning. Men, det pratet tog slut efter ett tag.

Edward och Richard, levde sina resterande liv i tillbakadragenhet. Ibland klagade de båda för henne, men hennes argument, att de kunde bara välja att leva i tystnaden eller dö, var ofta starka nog.

Katarina förde dagbok hela sitt liv, hon skrev på svenska, ett språk som inget av barnen kunde. Därför var det ingen som heller förstod hennes sista ord, när hon insomnade en vacker vårdag 1546; "Vi skulle ju bara åka till västra skogen,"
Hennes dagbok placerades enligt hennes vilja i hennes grav.

1993 är det bestämt att Nevilles gravvalv skall öppnas och renoveras. Man skall dessutom försöka ta reda på de textilier som eventuellt kan finnas kvar.

ADRIAN

Blev, inte förvånansvärt kanske, musiker vid hovet. Han inser naturligtvis sina begränsningar, han kan ju inte föra in musik ännu inte finns, men...han kan inte heller hålla fingrarna i styr!

Han förblir alltid lojal mot ätten Tudor, hans liv blir såsom många andras, inte så speciellt utmärkande. Adrian gifter sig Anna - Maria Neville 1496. Den växande familjen bor i London ända tills den växt ut ur huset. Adrians familj består till slut av 17 personer, och det krävs ett hus för att kunna hållbara dem alla. Henrik VIII låter Adrian bo på ett av de mindre slotten som han äger. Adrian blir betraktad som en exentriker, han badar ofta, syr gärna egna kläder och envisas med att syssla med gymnastiska övningar. Hans familj är välmående och frisk. Inte ett enda av barnen dör, och Adrian hävdar bestämt att det är den varierade kosten som barnen får. Det ryktas om att han plockar frukt, bär och något som han kallar ätliga växter!

Adrian avlider stilla den 20:e april 1538, han begravs i Westminster Abbey, en hedersbetygelse.

Adrians betydelse visar sig först c:a 400 år senare då en popgrupp vid namn Beatles blir anklagade för att ha stulit några av sina melodier från en okänd 1500-tals kompositör vid namn Adrian Neville.

Naturligtvis orsakar detta en enorm uppståndelse och Adrian får en senkommen berömmelse.

+++++

Om någon av partyt reser till London för att söka efter Adrian kommer denne att hitta ett monument i Westminster med Adrian liggande på sidan, en gåspenna i handen och...en armbandsklocka på armen!

NISSE

Efter Henriks kröning stannade inte Nisse kvar i England så länge. Han ville ut och se den här världen, och eftersom Henrik varit mer än frikostig, så hade han också råd.

Han avreste till Italien, till senrenässansen och alla de konstskatter som han nu hade chansen att se ofördärvade. På våren 1490 steg han iland i Rom och lyckades sin vana trogen genast hitta rätt på den rätte personen att introducera honom i lämpliga kretsar.

Rafaelo di Medici, var en av dessa otaliga avlägsna släktingar till den stora Medicifamiljen. Han var 26 år 1490 och levde ett liv i allmänt sus och dus. Dessa två, Nils eller som han numera kallade sig, Niccolo, levde minst sagt rövare på Roms krogar och horhus. Nisse hann dock faktiskt med att se det han ville se och göra det han ville göra. 1491 reste Rafaelo till sin fars gods utanför Verona och Nisse följde med. Här träffade han sitt öde i form av Giulietta deghi Alberighi del Trastámara, en mycket vacker, intelligent, dock något tillbakadragen ung dam. Hennes familj var helt osannolik, Nisse trivdes som fisken i vattnet och han gifte sig med sin Giulietta 1493. De bosatte sig i Verona, fick raskt tre barn, men när det fjärde skulle födas, tillstötte komplikationer och Giulietta avled. Nedbruten av sorg decerade Nils hela sin tid och liv till sina 4 barn. Något som uppmärksammades stort i vänskapskretsen, ingen hade väl någonsin sett en man sköta små barn!

Nisse som nu 1498 var år gammal, började längta efter sitt eget land och sin egen tid. I två års tid försökte han på alla sätt få kontakt med den magiker som försatt honom i denna tid. Men, inget lyckades. Han var tvungen att foga sig i sitt öde. Barnen fick ta all hans tid, han hade varit klok att investera en stor del av sina pengar i sjöfart och i sin svärfaders bank och detta gav mycket god avkastning. Hans barn kunde se fram emot tryggad inkomst och framtid. Simona gifte in sig i Medici familjen, Catharina avreste till England och blev så småningom hovdam hos Elisabeth I, hon gifte sig även där. Ruggerio valde kyrkans bana och Cristoval, den minste, stannade hemma, gifte sig och tog hand om Nisse på hans ålders höst. Mot slutet av sin levnad, återgick Nisse till att tala nästan enbart svenska ett språk som inget av barnen talade. Han avled stilla i sömnen den 21 juni 1434. Han begravdes i en av Veronas kyrkor där hans enkla gravstod finns ännu idag. På den står att läsa på svenska Niccolo Nils Galano - Sjöberg "Tiden, mitt öde"

KRISTER

Han sätter ganska snabbt sprätt på de pengar han får av Henrik. 1488 försvinner han, och återvänder till England 1499.

Han söker upp Joakim och bosätter sig där ett tag, han är sliten och levnadstrött. Joakim lyckas aldrig få reda på vad det är han egentligen haft för sig.

Julen 1500 tillbringar Adrian. Katarina, Joakim och Krister tillsammans, Krister blir mycket svårt sjuk och förblir sängbunden i nästan ett år.

Joakim lyckas få ur honom så pass mycket att han förstår ungefär vad Krister varit med om. Det äventyrliga i hans liv hade tagit över och han hade slutit sig till en tysk legoknechtsarme. Men efter några års våldsdåd, rövande, dödande och skövlande fick han nog och försökte ta sig tillbaka till England. Men för en legoknekt utan pengar var det rätt så tufft. Han försörjde sig som tjuv, bödel och tjuv igen. Tillslut lyckades han ta sig ombord på en båt och hamnade så hemma hos Joakim.

Krister repade sig aldrig efter sin sjukdom. Han stannade kvar hos Joakim, levde tillsammans med en kvinna, fick barn och såg till den hjortstam som fanns på Joakims gods.

Han fick ett barn, en son, som han envist kallade för Åke, trots att ingen kunde uttala det. När fadern dött tog Åke genast sitt andra namn Frederic.

Krister dog under ett handgemäng med två tjuvskyttar, en iskall vinterdag 1529. Han begravdes på godset egen kyrkogård.

JOAKIM

Stannade kvar vid Henriks hov och fick ryktet om sig att vara en mycket speciell filosof och lärdd.

Han var till mycket stor nytta för Henrik, då han alltid lyckades förutsäga politiska skeenden, och framför allt faror. trots detta så lyssnade inte Henrik när Joakim varnade honom för att gifta bort Arthur med Catarina av Aragonien. Han försökte också varna Henrik att det skulle bli hans andre son, Henrik, som skulle komma att styra och kasta England i fördärvet. Trots att Joakim visste om faran att säga sådant så kunde han inte hålla tyst, och han skaffade sig mäktiga fiender vid hovet. Klokt nog insåg han faran i tid och såg till att skaffa sig ett hus någonstans långt borta från hov och intiger. Han lät bygga sig ett residens strax utanför Canterbury, där han tillbringade en stor del av sin tid. Sina timmar under dagen ägnade han åt att läsa och bilda sig om sin värld. Så småningom kunde han avlägga en filosofie och teologie examen vid Oxford universitet.

Henrik VIII fortsätter sin fars stöd till Joakim, han blir adlad och erhåller en årlig summa från kronan, detta gör Joakim till en förmögen man. Han flyttar till Oxford 1420 och bosätter sig på ett gods utanför staden.

Joakim gifte sig relativt sent. Han knöt hymens band med Mary Gloucester of Wyndham 1496. De fick en dotter, Margaret och tvillingsönerna Edward och Charles. Margaret blev ovanligt bildad för sin tid, hon fick samma undervisning som sina bröder och det ansågs MYCKET vågat. Hon blev hovdam hos Anne Boleyn och gifte sig 1530 med en av Henriks gunstlingar. Joakim varnade henne ofta för Anne och hon drog sig un dan i tid och slapp dela sin matmors bistra öde. Edward och Charles kom att tillhöra kretsen omkring Henrik VIII och båda bröderna stod vid hans sida i stort sett hela Henriks liv. De gifte sig inom den innersta kretsen och förde namnet Caesar vidare genom historien.

Joakim, eller Sir John of St Mary som han hette numera, levde resten av sitt liv i stillhet på sitt herresäte. han författade mycket lärda och framsynta böcker och blev med tiden mäktiga berömd. Han avled stilla i sömnen 1544, vid mycket hög ålder.

I hans kvarlåtenskap hittades en kista som var plomberad och adresserad till Uppsala Universitet, får ej öppnas innan 1992. kistan fraktades till Sverige och stod där ända till 1992. När den öppnades hittades ett brev adresserat till _____ . När..... öppnar brevet känner.....igen Joakim handstil. Kistan innehåller en mycket detaljerad dagbok, dokument, brev m.m..

EPIODEN MED BUDBÄRAREN.....OM DEN INTRÄFFAR.

När de kommer in i salen sätter sig just Jasper i sin stol. han ser chockad ut.

Clarence kommer fram till dem: Vi har fått veta att två av våra släktingar avrättats i London.
Edward of redesdale och Charles Stillingdon.

Budbäraren ser trött och dammig ut, han bugar sig och går ut.

Om Edward V och hans bror
Richard, Duke of York

De fängslades av Richard III 1483 och försvinner därmed ur historien. Det har alltid antagits att Richard lär mörda den 12-åriga Edward och den 10-åriga Richard. Det framfördes teorier att de lyckats fly, men ingen visste något.

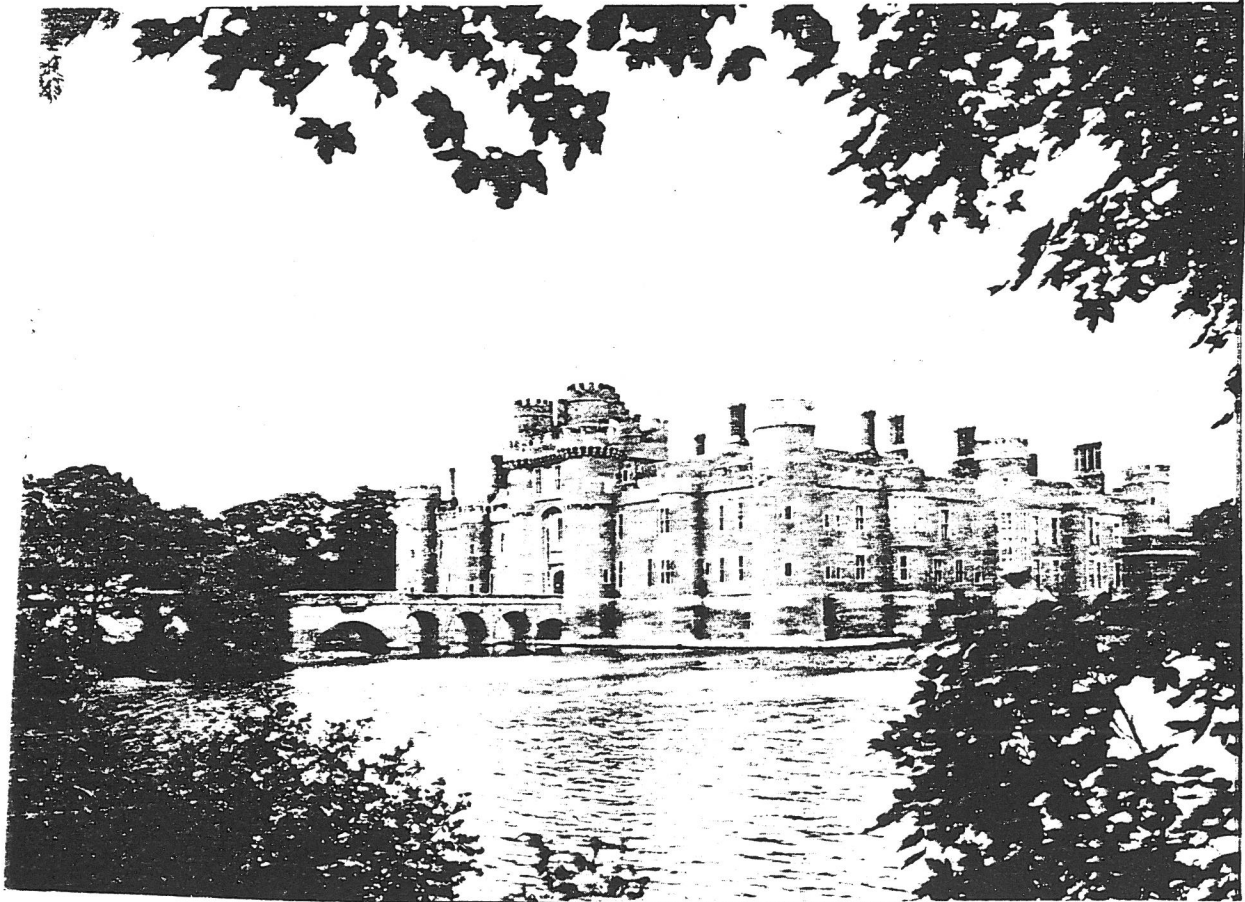
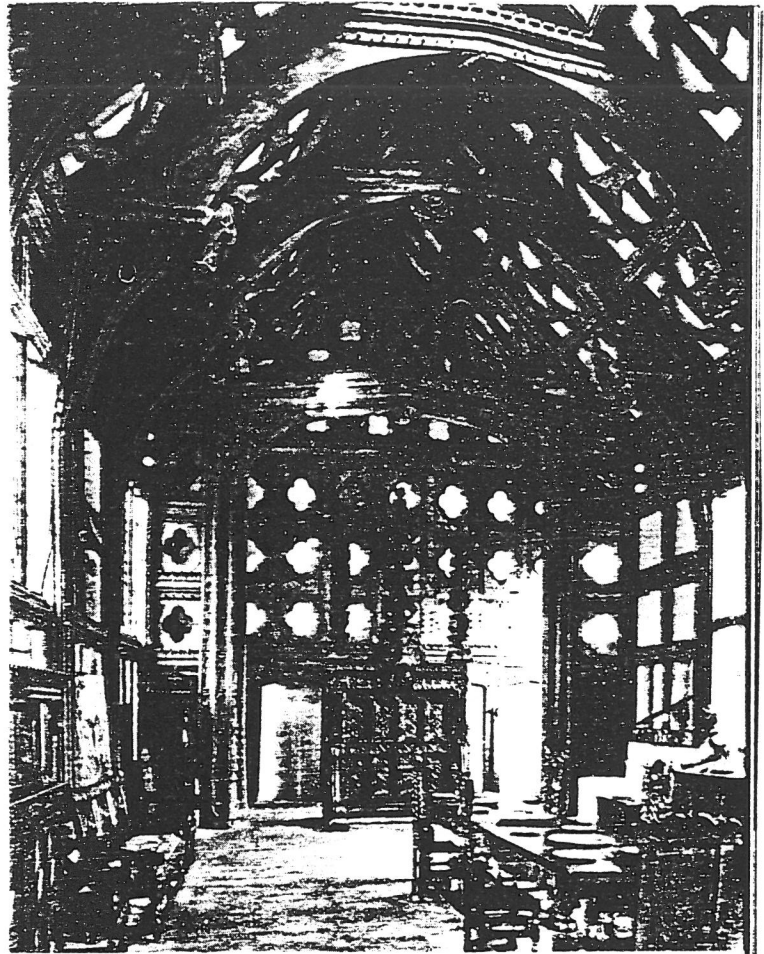
Enligt den enväldiga scenarioskrivaren hände detta:

John Tawesbury, tillräckligt obemärkt bland adeln, lyckades muta några av vakterna på Tower och förde bort prinsarna. Han var inte ensam, sammansvärjningen bestod av 8 unga män från löjliga adelsfamiljer.

John förde de båda pojkarna till ett av familjen Nevilles gods i norra England där de nu finns.

Johns skäl till att närvara vid Jasper Tudors fest är mycket enkel han behöver en hustru och han hade siktet inriktat på Ursula. Nu träffade han Katarina och blev huvudstupa förälskad.

HUVUDSALEN

DEMBROKE SLOTT

henrik's
standard

Henry Tudor

de baroniella ätterna

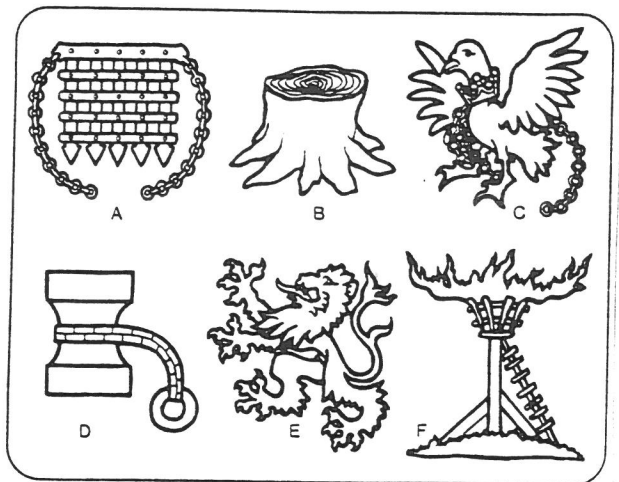
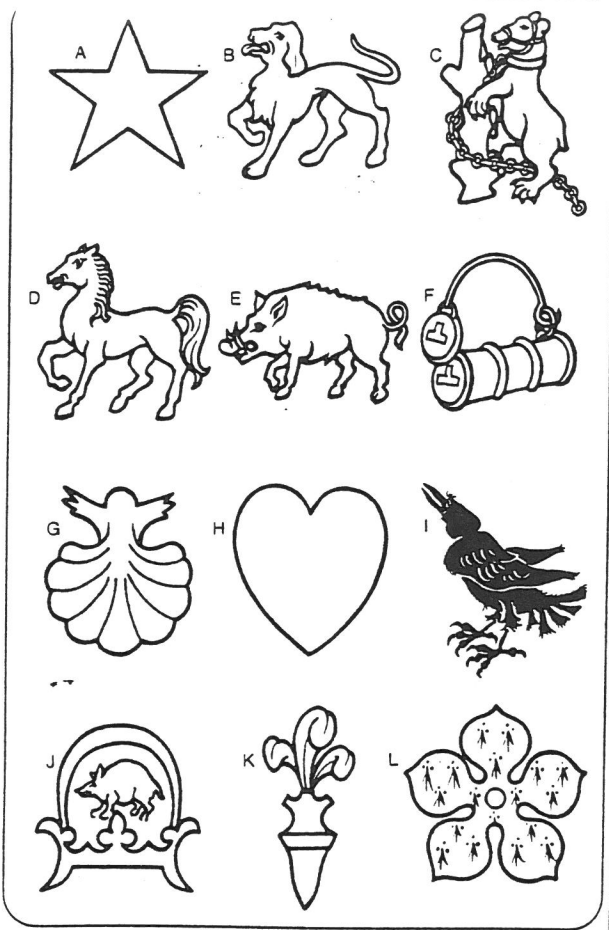

Edvard IV

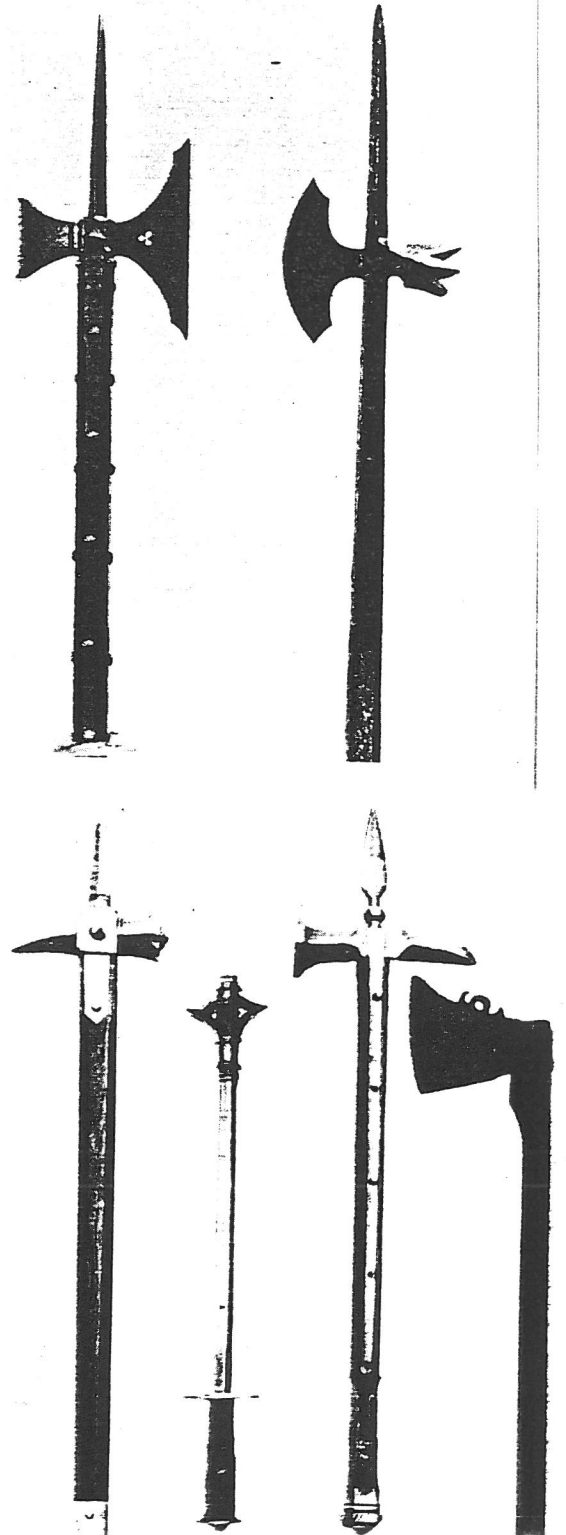
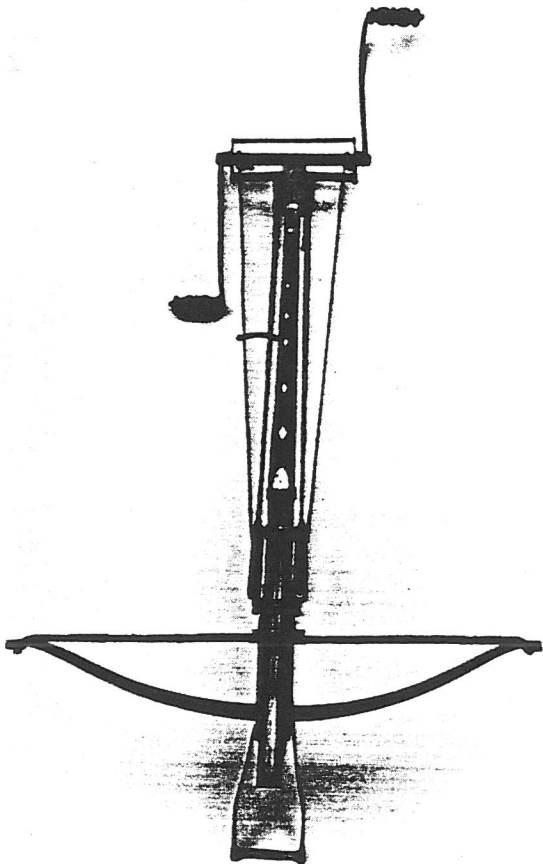
Richard III

Badges used by followers of families and individual leaders in the Wars of the Roses: (A) de Vere, Earls of Oxford (B) Talbot, Earls of Shrewsbury (C) Neville, Earls of Warwick (D) Fitz Alan, Earls of Arundel (E) Courtenay, Earls of Devon (F) Richard, Duke of York (G) Scales, Earl Rivers (H) Earls of Douglas (I) Lord Scrope of Bolton (J) Lord Grey of Codnor (K) Sir Ralph Hastings (L) Sir John Astley. (Drawings by William Walker)

5

Badges used by followers of (A) Henry VII (B) John, Duke of Bedford (C) Humphrey, Duke of Gloucester (D) de la Pole, Dukes of Suffolk (E) Mowbray, Dukes of Norfolk (F) Holland, Dukes of Exeter. (Drawings by William Walker)

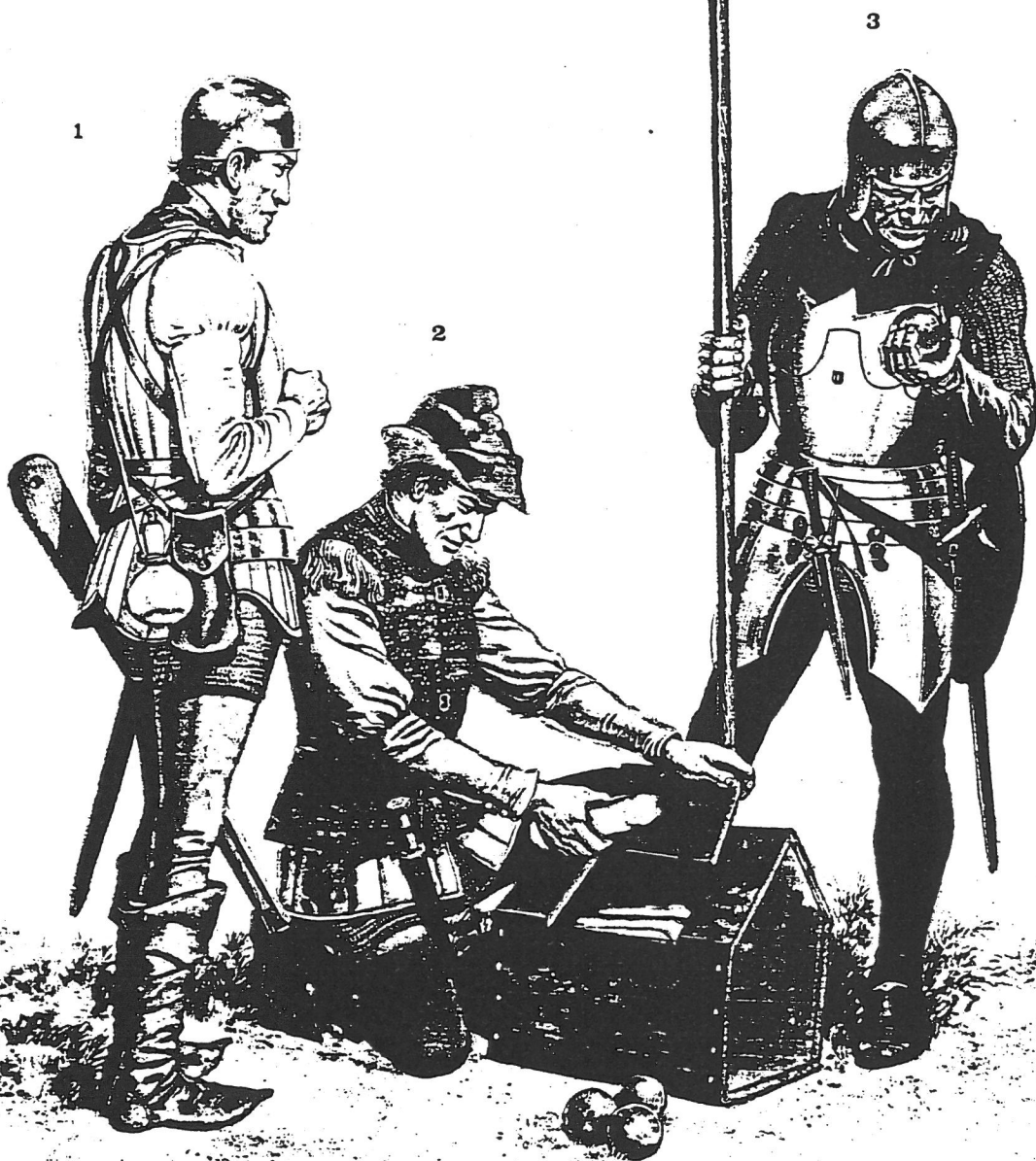
Continental mercenaries, 1460s-70s:

1: Burgundian handgunner

2: German gunner

3: Flemish pikeman

5

Sir John Cheyney and man-at-arms, 1485

KATARINA HERMANSSON

Född i Maria Magdalena församling den 5:e mars 1970.

Katarina kommer från en trygg och varmbonad hemmiljö. Hennes föräldrar, Karl-Henrik och Maria, arbetar inom Riksdagen. Hon bor fortfarande hemma på Kvarngatan. Det finns två yngre syskon, Sara 13 år och Martin 5 år.

Katarina slutade på Adolf Fredrik 1988, därpå reste hon direkt ut för att se sig om. Hon hamnade så småningom i Israel och arbetade där på kibbutz i 6 månader. När hon kom hem i maj 1989 engagerade hon sig i "Kulturkrock" och har arbetat som fri-

villig där. På hösten 1989 började hon plugga språk på Stockholms universitet. Där kom hon i kontakt med medeltidshistoria och snart läste hon enbart medeltida engelska och latin. Hon siktar på att få forska i medeltida europeiska språk och planerna är långt framskridna på att resa till England och studera där. Men, under tiden bor hon hemma och engagerar sig i diverse alternativrörelser långt ute på vänsterkanten.

Katarina har inget stadigvarande manligt sällskap, i Israel blev hon djupt förälskad i en jude som visade sig vara äldste son till en ortodox Rabbi. När deras förhållande uppdegades blev det stor skandal, och detta bidrog delvis till att Katarina åkte hem till Sverige. Hon har aktat sig för män sedan dess, hon har fortfarande kontakt med David, men han skall gifta sig våren 1992 med en av familjen godkänd flicka.

Katarina är lite svår att komma i kontakt med. Hon har en vänlig och intresserad framtoning, men släpper inte gärna främlingar in på sig. Bland sina vänner är hon mycket omtyckt, hon är hjälpsam och helt lojal mot de ideal hon kämpar för. **Hon har ett** drömskt och romantiskt drag, lite visionär. Hennes sämre drag är hennes totala avsaknad av sinne för ekonomi, hon blir dessutom oerhört lätt sårad och i den vevan deprimerad. Det tog t.ex. lång tid för henne att komma över historien med David. Det är hon var ute och reste på egen hand fick henne att mogna i många avseenden, numera har hon lätt för att fatta beslut, att kunna hålla på sina åsikter och att inte böja sig för vad andra tycker.

Hon är 176 cm, vägen c:a 55 kg. Håret är långt och har ett antal olika färger. Ögonen är gråblå. Hennes klädstil är minst sagt varierad, allt från vamp till näbbstövlar och palestinasjal. För det mesta har hon svarta kläder, vid festliga tillfällen bär hon gärna rött eller blått. Män, dras till henne då de får intrycket av en söt, snäll flicka, detta faktum besväras hon av.

SUSANNA VASOVDJE

Född 16 november 1973 i Kalix. Hennes släkt kommer från Ryssland, Susanna tog efternamnet när hon bestämde sig för att bli operasångerska, hon heter egentligen Jönsson.

Susanna har växt upp i en trygg, norrländsk miljö. Hennes far Kurt är byggnadsarbetare och bonde, hennes mor Siv är småskollärare. Hon har 2 syskon; Annika 34 år och bosatt i Arvidsjaur, och Erik, 12 år. Susannas begåvning upptäcktes av Kalix kyrkas organist. Han såg till att ge henne en god grund att stå på och vid 19 års ålder sökte hon in vid Operahögskolan i Stockholm.

Hon kom in direkt och började sin utbildning våren 1992. Susanna är något så ovanligt som en stor dramatisk sopran, i stil med Birgit Nilsson. Hon har dessutom en mycket stark teatralisk ådra, vilket redan har gjort henne känd.

I en elevuppsättning av "Madame Butterfly" preparerade hon sig med teaterblod, så när Butterfly utförde seppku sprutade blodet över scengolvet. Hon skrämde slag på sina medspelare och dirigenten. Publiken var överförtjust. Hon fick en rejäl avhyvling av sin rektor, men det struntade hon i. Hennes motto är "Ska det vara så ska det vara så riktigt som möjligt!"

Sommaren 1993 studerade hon i England, Masterclasses med La Nilsson, och grundlade ett gott samarbete med Glyndebourne ensemblen. De har redan engagerat henne för säsongen 1996.

Susanne älskar att sjunga! Hon älskar dessutom opera; "Opera är så djävla häftigt! Det är allt! Dramatik, passion, hat, kärlek och allt till öronbedövande musik! Yes!" Just nu håller hon på att studera in "Valkyrian", Brynhildes parti. Lägenheten i Vasastaden, Torsgatan 24, dånar dagligen av olika inspelningar av denna opera. Hon bor högst upp och lägenheten under henne är tom, så ingen har klagat...än.

Susanne är 176 cm lång, och väger 60 kg. Hennes hår är kortklippt och flammande rött (färgat) hon har linser (gröna). Hennes klädsmak är praktisk, hon tycker mycket om märket "Ghost" (långa, svepande kjolar och klänningar). När hon är ledig, vilket inte inträffar ofta, så läser hon gärna deckare, eller ser på TV - deckare. Bio är en annan favorit, senast såg hon "Pianot".

Eftersom hon övar så mycket så har hon nästan ingen fritid, antingen är hon på skolan eller i något övningsrum. För några månader sedan träffade hon Adrian. Hon tycker mycket om honom, men har gjort klart för honom att deras förhållande måste vara mycket löst, hon har inte tid.

Susanne är så pass dedicerad till sin konststart att hon inte lyssnar på annat än opera, klassisk musik, sångverk överhuvudtaget. Hon vet att det är inskränkt, men hennes tid räcker faktiskt inte till. Hon är själsligen splittrad, en sida är den trofasta, ordningsamma studenten, den andra är den som Adrian har lockat fram. Den som åker på underliga konserter med punkmusik, dricker vin och löser världsproblemen. Susanne dricker inte mycket, måste tänka på stämbanden.

Hon tillbringar dock en hel del tid på Yvonne Lin's work out. Hennes fasa är att lägga på vikt, trots att hennes sångpedagog säger; "Du är för smal Susanne! Du måste ha lite kött på benen för att orka sjunga en hel "Ring".

Hon åker troget hem till Kalix varje påsk, midsommar och jul. Familjen betyder mycket och hon sjunger alltid i kyrkan vid dessa tillfällen.

Det är lätt att umgås med Susanne, hon har ett intresse för människor. Hon har en stor portion humor och kan vara rätt så frispråkig. Hon talar mycket och gärna, detta är ingen tyst norrlänning!

TILL KRISTER HAR HON MED SIG..

sin handväska: läppstift, mascara, eyeliner.

1 deodorant

1 flaska "White Diamonds" äkta parfym

6 alvedon

2 bläckpennor

3 OB fleur

litet häfte med kort på mamma, pappa, syskon och hunden Neijta

T-bane kort från England

2 pund och 10 pence

457 kr

månadskort

1 pk pappersnäsdukar

1 flaska nezeril

studentleg

avbrutna tandpetare

1 tändsticksask från "Ming Garden"

JOAKIM CAESAR, 1992

Född i Tungelsta, Stockholm som enda barnet. Har tillsammans med sin mor, bott i samma område hela sitt liv.

Hans föräldrar separerade för 5 år sedan och han har ingen som helst kontakt med sin far och vill inte heller ha någon.

Joakim började på NA- linjen i gymnasiet men hoppade av på grund av vantrivsel. Han jobbade i ett halvår och började sedan på samhällsvetenskaplig linje. Han ligger i fejd med de flesta lärarna, anser att större delen av undervisningen är meningslös och har frånvarotimmar och betyg därefter. Det lysande undantaget är hans lärare i samhälle och historia., som han har ett mycket gott förhållande till. "Tyvärr" är Joakim intelligent och påläst, och har för vana att rätta lärare som gör fel, vilket har gjort att många lärare klassar honom som en pest.

Joakim är en person som syns och hörs. Han kan prata om vad som helst, med vem som helst och hur länge som helst. Han tycker väldigt mycket och delar gärna med sig av sina åsikter som ofta är en smula drastiska. Han är inte mycket för att bita ihop och hålla en vacker fasad utåt. Detta är delvis ett yttre skal, och det är få personer som kommit honom in på livet och fått se hans förvirrade inre. Eftersom hans känsloliv är tämligen komplicerat är det nog bäst så.

Han är något av en excentriker och älskar att provocera och chockera andra och han kan göra de mest underliga saker för att "få igång" folk.

Så exempelvis gick han och några vänner runt i skolan på "Alla hjärtans dag" med grishjärtan runt halsen. Vid den senaste avslutningen stod han och hans bästa vän Nisse och hällde blod och gelatin över varandra bland de vitklädda studenterna och deras släktingar.

Politiskt kan man nog enklaras rubricera Joakim som allmänt antiauktoritär flumvänster. Han är inte med i någon politisk organisation, men deltar i olika aktioner, såsom trafikblockader, demonstrationer. Skulle han förvärvsarbeta idag skulle han förmodligen organisera sig i SAC.

Joakim är något av en allvetare, men framför allt intresserad av historia och då i synnerhet medeltiden. Men han läser också en otrolig massa annat; kioskdeckare, mjölkpaket, obegripliga ryska nihilister och medeltida skrönor på 1300 - talsengelska är bara ett axplock. Han är en riktig bokmal och ses mycket sällan utan en bok i handen.

När det gäller konst och musik är han lika svårdefinierad. Joakim gillar bland annat impressionismen, surrealismen och sådana där små, mörka tavlor av "okänd holländsk mästare, 1600 - talet. En annan favorit är Hieronymus Bosch. Just nu lyssnar han mest på Joy Division, Art Zoyd (fransk avantgarde) och Arvo Pärt (Estnisk tonsättare). Han avskyr The Cure och kan sitta och spy galla över dem och deppockare hur länge som helst.

Annars lyssnar han på det mesta, från hårdrock till klassiskt. Ett annat stort intresse är mat och matlagning.

Joakim är 184 cm lång, och vägde senast 68 kg. Han har långt (till axlarna) mörkblont hår som står rakt upp från skallen (syns bra!) och blå ögon. Han klär sig tämligen propert, avskyr "H&M-looken" och alla dess avarter.

OCH NU VAR DET 1994...

Joakim hade velat stanna! 1486 var perfekt för honom, men han blev övertalad att följa med tillbaka. 1993 började Joakim på Stockholms universitet, filosofprogrammet. Han trivs ypperligt med kårliv och föreläsningar. Han hinner inte med så mycket mer nuförtiden än att plugga och ibland festa om med Krister och Adrian. Nisse, hans bästa vän, flyttade tillbaka till Argentina och deras kontakt har blivit mer och mer sporadisk.

Annars har Joakim inte ändrat sig så mycket. Han har kanske blivit lite mer försiktig i sina uttalanden, låter hjärnan, istället för tungan styra sina åsikter.

TILL KRISTER HAR JOAKIM MED SIG

I sin stora skinnryggsäck har han:

- 4 fulltecknade anteckningsblock (föreläsningar)
- 1 par strumpor, kalsonger och skjorta.
- 1 ask panodil
- 2 böcker: "Filosofins grunder"
"Anna Kommena"
- 1 freestyle med 6 band föreläsningar
senaste numret av "Larsson"
- 4 flaskor Jacobs Creek

ADRIAN ÄNGFORS, 1992

Född 10:e oktober 1968 i Jönköping. Han präglades mycket tidigt av musiken, hans föräldrar, Eva och Per - Ola, är båda musiklärare och dessutom aktiva inom Smålands missionen.

Adrian valde att tidigt ställa sig utanför sina föräldrars religiösa intresse. Det tog några hårda förhandlingsomgångar innan de accepterade hans val. Han började i kommunala musikskolan när han var 8 år och har fortsatt med musik sedan dess.

Familjen har kontinuerligt växt med åren, de senaste barnet föddes 1980. Adrians syskon är; Henrik, född 1970, Sofia 1972, Kristoffer 1977, Rebecca och Johannes 1978, Magdalena 1979 och det hela avrundades med Jenny 1980.

Adrian har aldrig lidit av att vara äldst, det var lite jobbigt på slutet när han bodde hemma, men han har bra kontakt med alla syskonen och kanske speciellt med Kristoffer som delas hans musikintresse.

Efter gymnasiet sökte han direkt till Musikhögskolan i Stockholm och blev antagen på solistlinjen, flöjt. Nu går all hans tid åt till att öva, öva, öva. Hans specialområde är Barockmusik, han har dessutom blivit intresserad av att dirigera detsamma.

Adrian engagerade sig politiskt mycket tidigt. Han var först SSU:are, men har glidit över till miljöpartiet. Han är en HÄNGIVEN miljöpartist och även engagerad i Greenpeace och NSMPDF. Han är mycket svag för djur och det första han skaffade sig när han kom till Stockholm var en katt, den heter Susato.

Adrian är utåtriktad, han talar mycket och engagerat. Han har lätt för att ta kontakt med främlingar, som ofta blir charmerade av denne öppne och trevlige yngling. Tanter tycker att han är förtjusande och trevlig, jämnåriga brukar gilla honom. Han är modig, tvekar inte inför engagemang och han har ett starkt rättvisebegrepp. Han är för det mesta glad och tillfreds, arg blir han inte ofta, men om det skulle hända så tar hans ilska närmast bibliska proportioner. Han kan kasta saker långt...och hårt.

Adrian är 185 cm lång, spenstligt byggd. Håret når ned på axlarna, det är mycket lockigt och brunt. Ögonen är mörkt blå. Han är ganska stark och dessutom mycket vig. Han började dansa första året på MHS. Han dansar på Balettakademien; klassiskt, jazz och tar lektioner i akrobatik. Hade inte musiken varit hans huvudintresse så hade han nog blivit en bra dansare. Ibland plågar han sig på gym och det har hänt att han sprungit några varv på Gärdet.

Han extraknacker ibland på Mega/Klassiska avdelningen.

OCH NU VAR DET 1994...

När Adrian kom tillbaka, tog det honom flera månader att förstå, han har egentligen fortfarande inte fattat. När han fick pengarna av Krister, investerade han dem genast i den lägenhet han hyrt i 2:a hand av sin kusin.

Kusinen släppte glatt lägenheten på Strandvägen för 30.000 kontant, så nu bor Adrian i sin 3:a. Hyran är mycket låg då huset är gammalt och betalt.

Adrian har slutat åka tunnelbana, han cyklar överallt och kan han inte cykla åker han taxi. Ingenting i världen kan få ned honom i tunnelbanan! Ibland drömmer han om Katarina, och det känns inte alls bra. Det var en chock för honom när de åkte till England och hittade hennes grav.

För 4 månader sedan träffade han Susanna, det hände på en elevfest anordnad av MHS. De träffas en hel del, men utan band, det är inte lätt att kombinera ett kärleksliv med studier som dessutom för Adrians del ligger i sluttampen. Han har stora tentor framför sig och en Diplomkonsert.

Men ikväll ska han hem till Krister och festa! Det ska bli riktigt kul. De ska sedan till Cafe'44 för att se Kristers tjej, Jenny spela med sitt band.

TILL KRISTER HAR ADRIAN MED SIG

1 svart dokument portfölj med; noter, notpapper, dirigentpinne, pennskrin.

1 flottist väska med; 3 flaskor cider

1 par kalsonger, 1 par strumpor, 1 ren tröja

4 böcker: Italiensk renässansmusik

Great Conductors

The Perfumed Garden

Notationsteknik

1 pk nudlar

1 påse med lösgodis

KRISTER HOLGER, 1992

Född på Lucia 1972. Gick ut gymnasiet el - tele tekniska linje 1990 och började sedan jobba på ett elektronikföretag. Han blev trakasserad av arbetsledningen och slutade efter ett halvår. Efter att ha gått arbetslös i ett par månader fick han anställning på ett tryckeri, men blev permitterad ett halvår senare och tryckeriet gick senare i konkurs.

Han har gått arbetslös sedan 1992, med korta avbrott för kurser och beredskapsjobb. Just nu arbetar han som parkarbetare på Skogskyrkogården.

Han är allergisk mot auktoritära personer, får nervösa ryckningar av "beträd ej gräsmattan" skyltar och avskyr ordningsregler. Därmed inte sagt att han är ohyfsad, tvärtom, han kan vara alldeles charmant, men han tål inte helt enkelt att man ger honom order.

Krister tränade och var hjälptränare i Bujinkan Ninpo Taijutsu, kort sagt Ninjutsu tills dojon lade ned för ett halvår sedan (inga kommunalbidrag till lokal, två av tränarna flyttade till Japan).

Han har 2 Dan, och är mycket skicklig, han har en god fysik, trots ymnigt festande. Det har dock blivit skralt med träningen på sistone, bland annat har musiken tagit mer och mer tid.

Musiken ja...Krister spelar trummor i "Fröken Pubertal", ett rätt så röjjigt punkband som spelar då och då på olika alternativställen. Privat lyssnar han på mycket, men mest blir det punk och en del depprock.

För övrigt hänger han en hel del på Folkets Bio, en socialistisk filmklubb. Han arbetar en hel del i deras café.

Han delar lägenhet med sin tjej Jenny, som också är hängiven punkare (spelar i tjejbandet Apache).

Krister kan verka vara ett hemskt och korkat råskinn till det yttre men är i själva verket en mjuk och snäll person som hamnat lite på kant med tillvaron. Han vantrivs med att vara arbetslös, och talar ofta om att han vill komma bort från all grå betongtristess. Han är definitivt ingen slagskämpe, och har lång stubin, men när han någon gång verkligen blir förbannad och lappar till, är det inte många som reser sig efter första slaget.

Han har aldrig haft en baksmälla i sitt liv, och tycks kunna hålla i sig av episka proportioner utan att bli påverkad. Troligen en biprodukt av att han har onormalt hög ämnesomsättning, vilket också gör att han äter som en häst.

Krister skrämmer väl inte små barn, men väl medelålders kommunalpolitiker med sitt utseende. Han är knappt 180 cm lång, tunn och senig, utan ett uns fett. På huvudet har han en 20 cm hög tuppkam, för tillfället i grönt och svart.

Han har helst t - shirts i olika stadier av förfall, en gammal skinnkavaj och ett par magnifika byxor gjorda av hundratals hopsydd små tyg och skinnbitar i olika färger, täckta av klotter, fransar, säkerhetsnålar och gud vet vad. På fötterna har han ett par monstruösa kängor, med stålhatta, klackjärn och luffarstift.

OCH NU VAR DET 1994...

Krister kom tillbaka med 36 guldmynt. När han gick till Stockholms auktionskammare med dessa, råddes han att sälja dem på den stora antikauktionen i London, vilket han gjorde.

Krister köpte en lägenhet på söder; en trerummare vid Mosebacke torg. Han kunde dessutom köpa sig helt nya trummor, möbler m.m och ge de andra tre en nätt summa på 30.000:- var.

Han har fortsatt med att leva sitt lätt kaotiska liv, med musik och säsongarbete på Skogskyrkogården. Jenny flyttade med honom och de har t.o.m förlovat sig. Resten av pengarna, hur mycket som är kvar vet egentligen ingen, har han på banken.